TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2021. gada 21. decembrī*

Apelācija – Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošana un noregulējums – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Vienotā noregulējuma valde (VNV) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Noregulējuma shēmas pieņemšana attiecībā uz *Banco Popular Español SA* – Uzņēmuma pārdošanas instruments – Kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija – Regula (ES) Nr. 806/2014 – 20. pants – Jēdziens "galīgais vērtējums" – Sekas – Atteikums veikt *ex post* galīgo vērtējumu vai atturēšanās to veikt – Tiesību aizsardzības līdzekļi – Atcelšanas prasība

Lietā C-874/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 28. novembrī iesniedza

***Aeris Invest Sàrl***, Luksemburga (Luksemburga), kuru sākotnēji pārstāvēja *R. Vallina Hoset* un *A. Sellés Marco*, *abogados*, vēlāk – *R. Vallina Hoset*, *E. Galán Burgos* un *M. Varela Suárez*, *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

**Vienotā noregulējuma valde (VNV)**, ko pārstāv *J. King* un *L. Pogarcic Mataija*, kā arī *E. Muratori*, pārstāvji, kuriem palīdz *F. Louis* un *G. Barthet*, *avocats*, kā arī *H.-G. Kamann* un *L. Hesse*, *Rechtsanwälte*,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Pasers [*J. Passer*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un N. Vāls [*N. Wahl*] (referents),

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 15. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2021. gada 8. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Aeris Invest Sàrl* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 10. oktobra rīkojumu *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2019:740), ar kuru minētā tiesa kā nepieņemamu noraidīja *Aeris Invest Sàrl* prasību atcelt atteikumu veikt *Banco Popular Español SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") *ex post* galīgo vērtējumu, ko esot izteikusi Vienotā noregulējuma valde (VNV) un par ko *Aeris Invest Sàrl* esot tikusi informēta ar 2018. gada 14. septembra vēstuli.

### Atbilstošās tiesību normas

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 64. apsvērumā ir teikts:

"Ir svarīgi, lai zaudējumi tiktu atzīti tad, kad vienība kļūst maksātnespējīga. Tādu vienību aktīvu un saistību novērtēšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, būtu jābalstās uz godīgiem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem noregulējuma instrumentu piemērošanas brīdī. Tomēr, veicot novērtēšanu, vienības finansiālajam stāvoklim nevajadzētu ietekmēt saistību vērtību. Steidzamības apsvērumu dēļ būtu jāparedz, ka Valde var ātri novērtēt tādas vienības aktīvus un saistības, kas kļūst maksātnespējīga. Šim novērtējumam vajadzētu būt provizoriskam, un tas būtu jāizmanto tikai līdz brīdim, kad ir veikta neatkarīga novērtēšana."

3 Regulā Nr. 806/2014 ir ietverts 20. pants "Vērtēšana noregulējuma nolūkā", kurā ir noteikts:

"1. Pirms Valde lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina 2. pantā minētas vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no Valdes un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

2. Ievērojot 15. punktu, ja ir izpildītas visas 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītās prasības, vērtējumu uzskata par galīgu.

3. Ja neatkarīgs vērtējums atbilstoši 1. punktam nav iespējams, Valde saskaņā ar šā panta 10. punktu var veikt 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību provizorisku vērtējumu.

4. Vērtēšanas mērķis ir noteikt 2. pantā minētās vienības, kas atbilst 16. un 18. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, aktīvu un saistību vērtību.

5. Vērtēšanas nolūki ir:

a) gūt informāciju, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi;

b) ja noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz 2. pantā minēto vienību;

c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;

[..]

g) visos gadījumos nodrošināt to, lai brīdī, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, tiktu pilnībā atzīti visi 2. pantā minētās vienības aktīvu zaudējumi.

6. Neskarot [Eiropas] Savienības valsts atbalsta regulējumu, vērtējums attiecīgā gadījumā pamatojas uz piesardzīgiem pieņēmumiem, tostarp attiecībā uz saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu līmeni. Vērtējumā netiek izdarīts pieņēmums, ka 2. pantā minētajai vienībai nākotnē varētu tikt sniegts jebkāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība vai centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi, sākot no brīža, kad veikta noregulējuma darbība vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus. [..]

[..]

7. Vērtējumu papildina ar šādu informāciju, kas reģistrēta 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā:

a) atjaunināta bilance un pārskats par 2. pantā minētās vienības finansiālo stāvokli;

b) aktīvu analīze un aktīvu grāmatvedības vērtības novērtējums;

c) saraksts ar nenokārtotajām bilances un ārpusbilances saistībām, kas uzrādītas 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar norādi uz attiecīgajiem kredītiem un atbilstoši 17. pantā minētajai prasījumu apmierināšanas secībai.

[..]

9. [Vērtējumā] norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstoši 17. pantā minētajai prasījumu apmierināšanas secībai un novērtē, kāds režīms katrai akcionāru un kreditoru kategorijai varētu tikt piemērots, ja 2. pantā minēto vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Minētais novērtējums neskar 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētā principa piemērošanu.

10. Ja situācijas steidzamības dēļ vai nu nav iespējams izpildīt 7. un 9. punkta prasības, vai piemēro 3. punktu, veic provizorisku vērtējumu. Provizoriskais vērtējums atbilst 4. punkta prasībām un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams, 1., 7. un 9. punkta prasībām.

Pirmajā daļā minētajā provizoriskajā vērtējumā ar atbilstīgu pamatojumu iekļauj rezerves papildu zaudējumiem.

11. Vērtējumu, kas neatbilst visām 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu līdz brīdim, kamēr 1. punktā minētā neatkarīg[ā] persona ir veikusi novērtējumu, kas pilnīgi atbilst visām šajos punktos noteiktajām prasībām. Minēto *ex post* galīgo vērtējumu veic, cik drīz vien iespējams. To var veikt atsevišķi no 16., 17. un 18. punktā minētā vērtējuma vai vienlaikus ar to, un abus vērtējumus var veikt viena un tā pati neatkarīgā persona, taču tie ir divi atsevišķi vērtējumi.

*Ex post* galīgā vērtējuma nolūki ir:

a) nodrošināt to, ka 2. pantā minētās vienības grāmatvedības dokumentos tiek atzīti visi attiecīgās vienības aktīvu zaudējumi;

b) gūt informāciju lēmuma pieņemšanas vajadzībām saskaņā ar šā panta 12. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu.

12. Ja *ex post* galīgajā vērtējumā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse ir augstāka nekā [..] minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse provizoriskajā vērtējumā, tad Valde var pieprasīt valsts noregulējuma iestādei:

a) īstenot pilnvaras palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku un tad pēc nepieciešamības akcionāru prasījumu vērtību;

b) dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamai iestādei attiecībā uz aktīviem, tiesībām vai saistībām vai attiecīgā gadījumā īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem attiecībā uz minētajiem īpašumtiesību instrumentiem.

13. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta provizorisks vērtējums, kas izdarīts saskaņā ar 10. un 11. punktu, der par pamatu tam, lai Valde lemtu par noregulējuma darbībām, tostarp dodot norādījumus valsts noregulējuma iestādēm pārņemt kontroli pār iestādi, kura kļūst maksātnespējīga, vai par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu.

14. Valde nosaka un uztur spēkā kārtību, kādā tiek nodrošināts, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas novērtēšana saskaņā ar 27. pantu un šā panta 1. līdz 15. punktā minētā vērtēšana pamatojas uz tādu informāciju par noregulējamās iestādes aktīviem un saistībām, kas ir pēc iespējas atjaunināta un pilnīga.

15. Vērtējums ir Valdes lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa. Uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar Valdes lēmumu.

16. Lai novērtētu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru, Valde nodrošina, ka cik vien iespējams drīz pēc noregulējuma darbības vai darbību veikšanas 1. punktā minētā neatkarīg[ā] persona veic vērtēšanu. Šī vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 1. līdz 15. punktu.

17. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā nosaka:

a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem vai attiecīgajām noguldījumu garantiju sistēmām, ja noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību;

b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējamās iestādes noregulējuma laikā un

c) vai ir atšķirība starp režīmu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā, un režīmu, kurš minēts šā punkta b) apakšpunktā.

[..]"

## Tiesvedības priekšvēsture

4 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā rīkojuma 1.–23. punktā, un šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot šādi.

5 Apelācijas sūdzības iesniedzēja *Aeris Invest* bija *Banco Popular* akcionāre, kad attiecībā uz minēto kredītiestādi, pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014, tika pieņemta noregulējuma shēma.

6 Noregulējuma lēmuma pieņemšanas nolūkos tika veikta *Banco Popular* novērtēšana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu. Šajā ziņā vispirms tika sagatavoti divi ziņojumi.

7 Pirmo ziņojumu (turpmāk tekstā – "pirmais novērtējuma ziņojums"), kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, VNV sagatavoja, pamatojoties uz šīs regulas 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

8 Otro ziņojumu (turpmāk tekstā – "otrais novērtējuma ziņojums"), kas datēts ar 2017. gada 6. jūniju, sagatavoja neatkarīgs eksperts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. Šīs novērtēšanas mērķis bija aplēst *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt aplēses par attieksmi, kāda būtu bijusi pret akcionāriem un kreditoriem, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī identificēt apstākļus, kas ļautu pieņemt lēmumu par nododamajām akcijām un nododamajiem īpašumtiesību instrumentiem un kas ļautu VNV noteikt, kādi būtu komerciālie nosacījumi, lai īstenotu uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

9 2017. gada 7. jūnijā VNV pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma lēmums"). Tajā pašā datumā Eiropas Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular Español SA* noregulējuma shēmu

(OV 2017, L 178, 15. lpp.). Tāpat tajā pašā dienā *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (Banku sakārtotas reorganizācijas fonds; turpmāk tekstā – "*FROB*") veica pasākumus, kas vajadzīgi noregulējuma lēmuma īstenošanai.

10 Noregulējuma lēmuma 5. panta 1. punktā ir noteikts:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs Regulas Nr. 806/2014 24. pantā paredzētā uzņēmuma pārdošana, kas notiks, nododot akcijas ieguvējam. Kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

11 Noregulējuma lēmuma 6. pantā par kapitāla instrumentu norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu ir iekļauts 1. punkts, saskaņā ar kuru VNV būtībā izlemj:

a) vispirms norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālvērtību 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā tiks anulēti 100 % *Banco Popular* akciju;

b) pēc tam visu to pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, konvertēt par *Banco Popular* jaunemitētām akcijām – sauktām par "jaunajām I akcijām";

c) pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā tiks anulēti 100 % šo " jauno I akciju";

d) visbeidzot visu to otrā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, konvertēt par *Banco Popular* jaunemitētām akcijām – sauktām par "jaunajām II akcijām".

12 Saskaņā ar noregulējuma lēmuma 6. panta 3. punktu šie norakstīšanas un konversijas pasākumi ir balstīti uz otro novērtējuma ziņojumu, ko apstiprina *FROB* īstenota pārskatāma un atklāta pārdošanas procesa rezultāti.

13 VNV noregulējuma lēmuma 6. panta 5. punktā arī noteica, ka "jaunās II akcijas" tiek nodotas *Banco Santander SA*, brīvas no un neapgrūtinātas ar trešo personu tiesībām vai privilēģijām apmaiņā pret pirkuma cenas samaksu 1 EUR apmērā, un precizēja, ka pircējs jau ir piekritis nodošanai.

14 2017. gada 18. septembrī apelācijas sūdzības iesniedzēja Vispārējā tiesā cēla prasību, kura reģistrēta ar numuru T-628/17 un kurā tika lūgts atcelt noregulējuma lēmumu, kā arī Lēmumu 2017/1246.

15 2018. gada 4. maijā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), iesniedza VNV pieteikumu par piekļuvi dokumentiem attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzēto otro galīgā novērtējuma ziņojumu (turpmāk tekstā – "*ex post* galīgais vērtējums") un attiecībā uz šīs regulas 20. panta 16. un 17. punktā paredzēto neatkarīgā eksperta ziņojumu par novērtējumu, kura mērķis ir noskaidrot, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem, kurus skāris *Banco Popular* noregulējuma instruments, būtu labāka, ja kredītiestādei būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "trešais novērtējuma ziņojums").

16 2018. gada 14. jūnijā VNV saņēma trešo novērtējuma ziņojumu.

17 2018. gada 19. jūnijā VNV atbildēja uz šā sprieduma 15. punktā minēto lūgumu, norādot, pirmkārt, ka tā ir saņēmusi trešo novērtējuma ziņojumu un ka pirms šā ziņojuma publicēšanas tiks sagatavota tā nekonfidenciāla versija un, otrkārt, ka tās rīcībā nav *ex post* galīgā vērtējuma.

18 2018. gada 30. jūlijā procedūrā lietā T-628/17, atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu, VNV norādīja, ka tā negatavojot pirmā novērtējuma ziņojuma *ex post* versiju un ka pēc otrā novērtējuma ziņojuma netiks veikts *ex post* galīgais vērtējums, un vienlaikus precizēja šīs rīcības iemeslus.

19 Šajā ziņā VNV norādīja, ka "šīs lietas īpatnību dēļ [tā] ir secinājusi, ka *ex post* [galīgais] novērtējums nepalīdzēs nedz sasniegt kādu praktisku mērķi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta ietvaros, nedz arī būs iemesls Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā paredzētā kompensācijas lēmuma pieņemšanai". Tā norādīja, ka *ex post* galīgais vērtējums nevar tikt pieprasīts, ja ar to nav iespējams sasniegt tā mērķus, un paskaidroja, kādu iemeslu dēļ tas tā ir šajā lietā. Vispārējā tiesa šo atbildi apelācijas sūdzības iesniedzējai izsniedza 2018. gada 2. augustā.

20 Tajā pašā dienā VNV neatkarīgam ekspertam nosūtīja vēstuli, kas bija formulēta šādi:

"Pēc rūpīgas tiesiskā regulējuma pārbaudes VNV uzskata, ka, ņemot vērā *Banco Popular* noregulējuma apstākļus, nav nepieciešams sagatavot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā minēto *ex post* galīgo vērtējumu, it īpaši tāpēc, ka šāda vērtējuma veikšana nevar ietekmēt *Banco Popular* nodošanu *Banco Santander*, kura – kā subjekts atklātā, taisnīgā un pārskatāmā procedūrā – ir noteikusi *Banco Popular* tirgus cenu."

21 Nākamajā dienā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pamatojoties uz LESD 265. pantu, izteica brīdinājumu VNV nodrošināt, lai Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzēto *Banco Popular ex post* galīgo vērtējumu veiktu neatkarīga persona.

22 2018. gada 7. augustā VNV publicēja paziņojumu attiecībā uz savu "2018. gada 2. augusta paziņojumu par tās prejudiciālo [provizorisko] lēmumu attiecībā uz kompensācijas piešķiršanas prasību akcionāriem un kreditoriem, kuriem veiktas noregulējuma darbības attiecībā uz *Banco Popular* [..], un procesa sākšanu sakarā ar tiesībām tikt uzklausītam (SRB/EES/2018/132)" (OV 2018, C 277 I, 1. lpp.), un šim paziņojumam tika pievienots trešais novērtējuma ziņojums. Tajā ir norādīts:

"No [t]rešā [novērtējuma] ziņojuma izriet, ka nav atšķirības starp skarto akcionāru un kreditoru pašreizējo režīmu un režīmu, kāds viņiem būtu piemērots, ja [i]estādei noregulējuma dienā uzsāktu parastu maksātnespējas procedūru. Ņemot to vērā, VNV [p]aziņojumā uz prejudiciāla pamata [provizoriski] nolemj, ka [..] [VNV nav pienākuma] maksāt kompensāciju skartajiem akcionāriem un kreditoriem.

Lai VNV varētu pieņemt galīgo lēmumu par kompensācijas piešķiršanu, VNV ar [p]aziņojumu lūdz skartos akcionārus un kreditorus paust interesi par tiesību tikt uzklausītam izmantošanu attiecībā uz minēto prejudiciālo [provizorisko] VNV lēmumu, [ievērojot] konsultāciju procedūr[u] [..]."

23 2018. gada 10. septembrī apelācijas sūdzības iesniedzēja, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, iesniedza VNV pieteikumu par piekļuvi dokumentiem attiecībā uz visu saziņu starp VNV un Komisiju saistībā ar *ex post* galīgo vērtējumu, it īpaši uz saziņu, kurā Komisija tika informēta par tās lēmumu neveikt šo novērtējumu, un vajadzības gadījumā – saziņu, kurā tika lūgta tās atļauja, kā arī Komisijas atbildēm, attiecīgā gadījumā precizējot, vai šāda atļauja ir tikusi piešķirta.

24 Ar 2018. gada 14. septembra vēstuli (turpmāk tekstā – "strīdīgā vēstule") VNV atbildēja uz apelācijas sūdzības iesniedzējas brīdinājuma vēstuli, kas minēta šā sprieduma 21. punktā, un norādīja, ka VNV vēlas to informēt, ka, ņemot vērā šīs lietas īpatnības, proti, uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanu, lai veiktu akciju nodošanu, tā uzskata, ka *ex post* vērtējums nepalīdzētu nedz sasniegt nekādu praktisku mērķi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta ietvaros, nedz arī būtu iemesls šīs regulas 20. panta 12. punktā paredzētā kompensācijas lēmuma pieņemšanai, un līdz ar to *ex post* vērtējums netiks veikts. VNV atgādināja, ka tā jau bija paudusi šo viedokli procedūrā lietā T-628/17 un ka tātad apelācijas sūdzības iesniedzēja par to jau bija informēta.

25 2018. gada 28. septembrī – pēc apvienošanās, kas veikta, vienu sabiedrību pievienojot otrai, – *Banco Santander* pārņēma visas *Banco Popular* tiesības un saistības. Šajā kontekstā *FROB* piekrita nodot *Banco Popular* jaunas akcijas, kuras bija emitētas, konvertējot *Banco Santander* otrā līmeņa kapitāla instrumentus.

26 2018. gada 4. oktobrī VNV atbildēja uz šā sprieduma 23. punktā minēto lūgumu, kā arī uz 2018. gada 16. augusta pieteikumu par piekļuvi dokumentiem attiecībā uz VNV iekšējiem vai sagatavojošiem dokumentiem, kuri attiecās uz *ex post* galīgo vērtējumu un saziņu starp VNV un neatkarīgu ekspertu saistībā ar šo novērtējumu. Pirmkārt, VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktu, atteica piekļuvi iekšējiem dokumentiem, saziņai starp VNV un Komisiju, kā arī Komisijas atbildēm attiecībā uz *ex post* galīgo vērtējumu. Otrkārt, VNV tai nosūtīja vēstuli, kuru tā bija nosūtījusi minētajam ekspertam 2018. gada 2. augustā.

**Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums**

27 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 5. oktobrī, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību par strīdīgās vēstules atcelšanu.

28 Ar pārsūdzēto rīkojumu Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību kā nepieņemamu, jo strīdīgā vēstule neesot uzskatāma par apstrīdamu aktu LESD 263. panta izpratnē.

29 Šajā ziņā Vispārējā tiesa vispirms uzskatīja – lai noskaidrotu, vai strīdīgā vēstule ir šāds akts tā iemesla dēļ, ka, apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā, tajā bija ietverts VNV lēmums neveikt *Banco Popular ex post* galīgo vērtējumu, ir jāpārbauda, vai šis lēmums pats par sevi radītu saistošas tiesiskas sekas, kas varētu ietekmēt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli.

30 Izklāstījusi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. un 12. punkta saturu, Vispārējā tiesa norādīja, ka *ex post* galīgajam vērtējumam ir divi mērķi.

31 Attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta a) apakšpunktā minēto pirmo mērķi, kas ir vērsts uz to, lai nodrošinātu, ka visi zaudējumi, kuri radušies šīs regulas 2. pantā minētās vienības aktīvos, pilnībā tiktu ņemti vērā attiecīgās vienības grāmatvedības dokumentos, Vispārējā tiesa norādīja, ka, piemērojot noregulējuma lēmumu, pēc *Banco Popular* kapitāla instrumentu

norakstīšanas un konvertācijas visas *Banco Popular* akcijas tika nodotas *Banco Santander*, izmantojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka *Banco Santander* bija jānodrošina, lai visi iespējamie zaudējumi tiktu iekļauti grāmatvedībā, veicot *Banco Popular* aktīvu un saistību konsolidāciju.

32 Attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta b) apakšpunktā paredzēto otro mērķi, proti, sniegt elementus, kas ļauj pieņemt lēmumu par prasījumu pārņemšanu vai samaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu, Vispārējā tiesa uzsvēra, ka šī tiesību norma ir jālasa, ņemot vērā šīs regulas 20. panta 12. punktu, saskaņā ar kuru, ja *ex post* galīgā vērtējuma rezultātā iegūtās aplēses ir lielākas par tām, kas izriet no provizoriskā vērtējuma, VNV var prasīt valsts noregulējuma iestādei vai nu palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku prasījumu vērtību, vai arī dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamai iestādei.

33 Tā kā šajā pēdējā minētajā tiesību normā ir skaidri norādīti gadījumi, kuros kompensācija – palielinot prasījumu vērtību vai izmaksājot papildu atlīdzību – var tikt piešķirta pēc *ex post* galīgā vērtējuma, proti, tikai tad, ja vienībai piemērotā noregulējuma shēma ir vai nu Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments, vai nu šīs regulas 25. pantā minētais pagaidu iestādes instruments vai arī šīs regulas 26. pantā minētais aktīvu nodalīšanas instruments, Vispārējā tiesa atzīmēja, ka šie noregulējuma instrumenti šajā lietā nav tikuši piemēroti, jo attiecībā uz *Banco Popular* pieņemtais noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 24. pantā paredzētais uzņēmuma pārdošanas instruments un šā instrumenta piemērošanas rezultātā visa *Banco Popular* tika pārdota *Banco Santander*.

34 Līdz ar to Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Banco Popular* piemērotais uzņēmuma pārdošanas instruments nav viens no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā paredzētajiem gadījumiem, kuros kompensācija varētu tikt samaksāta pēc *ex post* galīgā vērtējuma, un turklāt šī tiesību norma neļauj izmaksāt kompensāciju tās vienības bijušajiem akcionāriem un kreditoriem, kuras kapitāla instrumenti ir tikuši pilnībā konvertēti, norakstīti un nodoti trešai personai.

35 Pēc tam Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru *ex post* galīgais vērtējums tieši ietekmētu *Banco Popular* agrāko akcionāru tiesisko stāvokli un, ja pēdējās aplēstā tirgus vērtība būtu lielāka par to, kas izriet no otrā novērtējuma ziņojuma, minētajiem akcionāriem būtu tiesības uz kompensāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

36 Tā uzskatīja, ka ar šo argumentu apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā ir apgalvojusi – ja tiktu veikts *Banco Popular ex post* galīgais vērtējums, tā varētu pretendēt uz tās prasījumu atjaunošanu vai *Banco Santander* samaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu, un norādīja, ka šāds arguments nevar tikt atbalstīts, jo *Banco Popular* noregulējuma ietvaros pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti tika konvertēti akcijās, pilnībā norakstīti un anulēti, savukārt otrā līmeņa kapitāla instrumenti tika konvertēti, norakstīti un pilnībā nodoti *Banco Santander*. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka *Banco Popular* bijušie akcionāri noregulējuma lēmuma pieņemšanas dēļ ir zaudējuši akcionāru statusu.

37 Taču, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja prasības pieteikumā apgalvoja, ka strīdīgā vēstule tai liedz piekļuvi bankas, "kuras akcionāre tā ir", *ex post* galīgajam novērtējumam vai – replikas rakstā – ka tā ir vēlējusies saņemt šādu novērtējumu, lai izmantotu savas tiesības "kā *Banco Popular* akcionāre", Vispārējā tiesa tai atbildēja, ka pēc *Banco Popular* kapitāla instrumentu

norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaru īstenošanas un visu no šā darījuma izrietošo akciju nodošanas *Banco Santander* tai vairs nav kapitāla instrumentu, par kuriem varētu tikt saņemta kompensācija uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punkta pamata.

38 Lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, Vispārējā tiesa precizēja, ka ir jānošķir Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā paredzētais trešais novērtējuma ziņojums no šīs regulas 20. panta 11. punktā minētā *ex post* galīgā vērtējuma, jo trešā novērtējuma ziņojuma mērķis bija noskaidrot, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja noregulējamajai kredītiestādei tiktu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, un eventuāli tai piešķirt atlīdzinājumu. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējai, pamatojoties uz trešo novērtējuma ziņojumu, potenciāli būtu tiesības uz kompensāciju, tā saskaņā ar *ex post* galīgo vērtējumu uz šādu kompensāciju nevarēja pretendēt.

39 Tādējādi Vispārējā tiesa nosprieda, ka *Banco Popular ex post* galīgais vērtējums neietekmē apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli un ka līdz ar to VNV lēmums neveikt šo novērtējumu nerada saistošas tiesiskas sekas, kas varētu ietekmēt šo stāvokli. Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskata, ka strīdīgā vēstule nevar būt apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta izpratnē, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka minētajai vēstulei ir šādas sekas tādēļ, ka tā ietver šo lēmumu.

40 Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka vienīgi iespēja celt prasību par strīdīgo vēstuli tai nodrošinot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 47. pantā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, Vispārējā tiesa noraidīja, jo saskaņā ar judikatūru – kaut arī nosacījums par saistošajām tiesiskajām sekām, kas var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli, ir jāinterpretē, ņemot vērā efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, – šāda interpretācija nevar izraisīt šā nosacījuma izslēgšanu, nepārsniedzot kompetenci, kas ar Līgumu piešķirta Savienības tiesām.

## Lietas dalībnieku prasījumi

41 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl Vispārējā tiesa tās prasību ir noraidījusi kā nepieņemamu;

– nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai, "lai tā, ievērojot Tiesas nolēmumā atbildētos tiesību jautājumus, lemtu atbilstoši [apelācijas sūdzības iesniedzējas] pirmajā instancē izvirzītajiem prasījumiem"; un

– atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

42 VNV lūdz Tiesu:

– primāri – noraidīt apelācijas sūdzību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā kā nepamatotu;

– pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;

– vēl pakārtotāk – gadījumā, ja tiek taisīts galīgais spriedums, – noraidīt prasību pirmajā instancē; un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā un – pakārtoti – atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem apelācijas instancē pieņemšanu.

**Par pieteikumu mutvārdu procesa atkārtotai sākšanai**

43 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 18. oktobrī, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza uzdot atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu, šo lūgumu pamatojot ar apgalvojumu, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2021. gada 14. septembra spriedums *Pintar* u.c. pret Slovēniju ir uzskatāms par jauniem apstākļiem, par kuriem lietas dalībnieki nav izteikušies un kuri skar tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību banku noregulējuma jomā un tiesības piekļūt informācijai par noregulējumu, – minētās tiesības ir cieši saistītas ar tiem Hartas pantiem, uz kuriem izdarīta atsauce šajā apelācijas sūdzībā.

44 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa atbilstoši Reglamenta 83. pantam jebkurā brīdī pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas sākšanu vai atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu (spriedums, 2016. gada 26. oktobris, *Orange*/Komisija, C-211/15 P, EU:C:2016:798, 10. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā gadījumā tas tā nav. Proti, Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokāti, uzskata, ka tās rīcībā ir visa vajadzīgā informācija, lai pieņemtu nolēmumu, un ka minētais Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2021. gada 14. septembra spriedums *Pintar* u.c. pret Slovēniju nav uzskatāms par jaunu faktu, kam varētu būt izšķiroša ietekme uz tās nolēmumu šajā lietā.

46 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Tiesa uzskata, ka nav atkārtoti jāsāk tiesvedības mutvārdu daļa.

**Par apelācijas sūdzību**

47 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa, tās prasību atzīdama par nepieņemamu, ir pārkāpusi Hartas 47. pantu un Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, jo strīdīgajai vēstulei ir saistošas tiesiskās sekas tāpēc, ka pašam *ex post* galīgajam vērtējumam ir saistošas tiesiskās sekas, kuras ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli. Ar otro pamatu tā apgalvo, ka Vispārējās tiesas sniegtā šā 20. panta interpretācija nav saderīga ar tiesībām uz īpašumu un tādējādi ir pretrunā Hartas 17. pantam. Ar trešo pamatu tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi šīs regulas 20. panta 11. punkta b) apakšpunktu, norādot, ka tai potenciāli nebija tiesību uz kompensāciju pēc *ex post* galīgā vērtējuma un ka līdz ar to strīdīgajai vēstulei nebija saistošu seku. Ar ceturto pamatu tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi minētās regulas 20. panta 11. un 14. punktu, kā arī Hartas 41. pantu, atsakoties atzīt, ka strīdīgajai vēstulei ir saistošas sekas attiecībā uz to, jo minētā vēstule tai liedzot piekļuvi nesenai un pilnīgai informācijai par tādas vienības grāmatvedības situāciju, kurā tai pieder 3,45 % akciju.

***Par apelācijas sūdzības pieņemamību***

48 VNV uzskata, ka apelācijas sūdzība, ņemot vērā Reglamenta 169. panta 2. punktu, ir nepieņemama, jo tajā nav precīzi identificēti Vispārējās tiesas nolēmuma, kura atcelšana tiek lūgta, kritizētie pamatojuma punkti un nav precīzi norādīti juridiskie argumenti, kas izvirzīti šīs prasības pamatojumam. Tā esot arī pretrunā Reglamenta 170. panta 1. punktam, jo tā esot balstīta uz jauniem tiesību pamatiem.

49 Šai argumentācijai nevar piekrist.

50 Pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi ir jānorāda apstrīdētie elementi spriedumā vai rīkojumā, kura atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti pamato šo lūgumu. Šā reglamenta 169. panta 2. punktā it īpaši tiek prasīts, lai izvirzītajos tiesību pamatos un argumentos precīzi būtu norādīti apstrīdētie Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļas punkti (spriedums, 2016. gada 20. septembris, *Mallis* u.c./Komisija un ECB, no C-105/15 P līdz C-109/15 P, EU:C:2016:702, 33. un 34. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

51 Šajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka saskaņā ar Reglamenta 169. panta 2. punktu apelācijas sūdzībā ir identificēti pārsūdzētā rīkojuma apstrīdētie pamatojuma punkti vai nu tieši, vai citējot vai pārņemot tajā ietvertos elementus, tādējādi ļaujot tos identificēt. Otrkārt, kā izriet it īpaši no šā sprieduma 47. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi tiesību pamatus un argumentus, kas ļauj Tiesai veikt tiesiskuma pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Mallis* u.c./Komisija un ECB, no C-105/15 P līdz C-109/15 P, EU:C:2016:702, 38. punkts). Treškārt, apelācijas sūdzības pamatu un prasījumu kopsavilkuma izklāstā apelācijas sūdzības iesniedzēja skaidri lūdz Tiesu, kā tai ir atļauts tās Reglamenta 170. panta 1. punktā, apmierināt prasījumus, ko tā ir iesniegusi pirmajā instancē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 5. novembris, ECB/Trasta Komercbanka u.c., C-663/17 P, C-665/17 P un C-669/17 P, EU:C:2019:923, 86. punkts).

52 Līdz ar to – pretēji VNV apgalvotajam – apelācijas sūdzība atbilst Reglamenta 169. panta 2. punktā noteiktajām prasībām.

53 Otrām kārtām, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta izriet, ka apelācijas sūdzības pamatiem ir jābūt pamatotiem ar argumentiem, kas saistīti ar tiesvedību Vispārējā tiesā. Turklāt atbilstoši Reglamenta 170. panta 1. punktam apelācijas sūdzība nedrīkst grozīt Vispārējā tiesā izskatītā strīda priekšmetu. Tiesas kompetence apelācijas sūdzības izskatīšanā attiecas vienīgi uz tā juridiskā risinājuma izvērtēšanu, kas tika sniegts saistībā ar pamatiem un argumentiem, kurus izskatījusi pirmā tiesa (rīkojums, 2020. gada 21. jūlijs, *Abaco Energy* u.c./Komisija, C-436/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:606, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

54 Pretēji VNV apgalvotajam apelācijas sūdzības iesniedzēja ar četriem pamatiem apstrīd Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu – proti, tā uzskata, ka *ex post* galīgais vērtējums bija obligāts un ka VNV atteikums to veikt radīja tiesiskas sekas, kas mainīja tās kā *Banco Popular* akcionāres tiesisko stāvokli. Līdz ar to minētie pamati nav jauni pamati (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. jūlijs, *Tomana* u.c./Padome un Komisija, C-330/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:601, 35. punkts).

55 Tātad apelācijas sūdzība ir pieņemama.

***Par apelācijas sūdzības pamatiem***

56 Apelācijas sūdzības pamati ir jāizvērtē tādā secībā, kādā tos ir izklāstījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, un tādējādi ir jāsāk ar pirmo pamatu.

*Lietas dalībnieku argumenti*

57 Pirmā pamata atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, pirmkārt, ka galīgais *ex post* vērtējums – kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punkta – ir noregulējuma lēmuma neatņemama sastāvdaļa. Līdz ar to tas radot tiesiskas sekas un ietekmējot apelācijas sūdzības iesniedzējas stāvokli, jo ar šo lēmumu esot pilnībā norakstītas *Banco Popular* akcijas, kuras piederot apelācijas sūdzības iesniedzējai. Turklāt no šīs regulas 20. panta 5. punkta izrietot, ka jebkurš novērtējums, ieskaitot *ex post* galīgo vērtējumu, sniedz informāciju, kas ļauj vispirms noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi, pēc tam pārbaudīt, vai pastāv nosacījumi, kas piemērojami kapitāla instrumentu norakstīšanai vai konvertācijai, kā arī visbeidzot – lemt par atbilstošiem noregulējuma pasākumiem, kuri jāveic attiecībā uz konkrēto vienību. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka līdzās citiem mērķiem *ex post* galīgais vērtējums ir minētā lēmuma pamats un šis lēmums ir jāinterpretē un jāpiemēro, ņemot vērā tā motīvus, – to apelācijas sūdzības iesniedzēja esot norādījusi Vispārējā tiesā.

58 Otrkārt, – atceļošā sprieduma radīto seku dēļ – ja Vispārējā tiesa būtu atcēlusi strīdīgo vēstuli, VNV būtu bijis pienākums nodrošināt, lai *ex post* galīgais vērtējums tiktu veikts atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. pantam, bet tas apstiprina, ka minētā vēstule rada saistošas tiesiskas sekas.

59 Treškārt, *ex post* galīgais vērtējums neesot nodalāms no noregulējuma lēmuma, jo, pirmām kārtām, no pastāvīgās judikatūras izrietot, ka daļēja atcelšana ir iespējama tikai tad, ja elementi, kuru atcelšana tiek lūgta, ir nodalāmi no pārējā akta, un, otrām kārtām, tāpēc, ka no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punkta izrietot, ka pati minētā pārvērtēšana nevar būt atsevišķas pārsūdzības tiesību priekšmets.

60 Ceturtkārt, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktā tomēr neesot minēts gadījums, kad netiek veikts *ex post* galīgais vērtējums, un tiesību aizsardzības līdzeklis, kas ir jāizmanto attiecībā uz lēmumu nenodrošināt, ka šāds novērtējums tiek veikts, neesot acīmredzami nosakāms. Tādējādi uz faktu, ka tas netika veikts, nevar atsaukties prasībā atcelt noregulējuma lēmumu, jo *ex post* galīgā vērtējuma veikšana vai neveikšana esot notikums, kas noteikti iestātos pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas un attiecīgā gadījumā – pēc atcelšanas prasības celšanas.

61 Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka 2017. gada 7. jūnijā pieņemtais noregulējuma lēmums Vispārējā tiesā tika pārsūdzēts 2017. gada septembrī, bet tikai 2018. gada augustā VNV informēja Vispārējo tiesu un neatkarīgo ekspertu, ka *ex post* galīgais vērtējums netiks veikts. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz notikumiem, kuri norisinājušies pēc apstrīdētā akta pieņemšanas, nevar atsaukties atcelšanas prasībā, jo minētā akta tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā šā akta pieņemšanas laikā pieejamo informāciju.

62 Līdz ar to *ex post* galīgā vērtējuma neveikšanu principā nevar apstrīdēt atcelšanas prasībā, kura vērsta pret noregulējuma lēmumu. Līdz ar to – tā kā nav veikts *ex post* galīgais vērtējums, vienīgais ar Hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saderīgais risinājums būtu celt prasību attiecībā uz apstrīdēto aktu, šajā gadījumā – strīdīgo vēstuli.

63 VNV – pamatojoties uz tiem pašiem argumentiem, kas jau izvirzīti apelācijas sūdzības nepieņemamības pamatojumam kopumā, – apstrīd gan pirmā pamata pieņemamību, gan tā pamatotību.

*Tiesas vērtējums*

64 Iesākumā ir jānoraida VNV argumenti par pirmā pamata nepieņemamību to iemeslu dēļ, kas jau izklāstīti šā sprieduma 50.–54. punktā attiecībā uz apelācijas sūdzību kopumā, proti, šis pamats un tā pamatojumam izklāstītie argumenti ļauj identificēt kritizētos pārsūdzētā rīkojuma motīvu daļas punktus un Regulas Nr. 806/2014 20. panta noteikumus, kurus Vispārējā tiesa esot pārkāpusi.

65 Attiecībā uz lietas būtību ir jākonstatē, ka pirmajam pamatam būtībā ir divas daļas. Pirmām kārtām, ir jāizvērtē pirmā daļa par iespējamo šīs regulas 20. panta pārkāpumu, pēc tam, otrām kārtām un vajadzības gadījumā, ir jāizskata otrā daļa, kas attiecas uz apgalvoto Hartas 47. panta pārkāpumu.

66 Vispirms ir jāatgādina, ka šajā gadījumā, saskaroties ar *Banco Popular* finanšu situācijas pasliktināšanos, it īpaši likviditātes nepietiekamību, VNV nolēma, ka atbilstošais noregulējuma instruments būs nevis iekšēja rekapitalizācija, kas, pēc tās domām, izrādītos nepietiekama, bet gan Regulas Nr. 806/2014 24. pantā paredzētā uzņēmuma pārdošana. Izmantojot šo noregulējuma instrumentu, VNV īstenoja Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaras attiecībā uz atbilstošajiem kapitāla instrumentiem.

67 Kā norādīts šā sprieduma 7. un 8. punktā – pirmā VNV sagatavotā novērtējuma ziņojuma mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noskaidrot, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi, savukārt otrajā novērtējuma ziņojumā, ko izstrādājis VNV iecelts neatkarīgs eksperts, bija jāaplēš *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtība, jāsniedz aplēses par to, kāda būtu attieksme pret akcionāriem un kreditoriem, ja uz *Banco Popular* būtu attiecināta parastā maksātnespējas procedūra, kā arī jāidentificē apstākļi, kas ļautu pieņemt lēmumu attiecībā uz nododamajām akcijām un īpašumtiesību instrumentiem un ļautu VNV noteikt, kas ir uzskatāms par komerciāliem noteikumiem uzņēmuma pārdošanas instrumenta nolūkos. Trešajā novērtējuma ziņojumā, ko arī sagatavojis neatkarīgs eksperts, bija paredzēts noskaidrot, vai attieksme pret *Banco Popular* noregulējuma shēmas skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu labāka, ja uz šo kredītiestādi attiektos parastā maksātnespējas procedūra.

68 VNV uzskatīja, ka nav nedz jāsagatavo pirmā *ex post* novērtējuma ziņojuma versija, nedz pēc otrā *ex post* vērtējuma ziņojuma jāsagatavo *ex post* galīgais vērtējums. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas izteiktā brīdinājuma saņemšanas VNV šo analīzi atkārtoja strīdīgajā vēstulē.

69 Vispirms, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa un VNV nav ievērojušas Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, ir jāveic šīs tiesību normas satura interpretācija minētās regulas 64. apsvēruma gaismā.

70 No šā 64. apsvēruma izriet, ka ir jānošķir to vienību, kuras kļūst maksātnespējīgas, aktīvu un saistību novērtēšana, kuru VNV veic steidzamības gadījumā un kura ir provizoriska, no neatkarīgas novērtēšanas, ar kuru šis provizoriskums tiek principā izbeigts.

71 Attiecībā uz novērtējuma veidiem Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. un 16. punktā ir skaidri paredzēti divi veidi, proti, pirmkārt, vērtēšana, "ko veic saskaņā ar 1. līdz 15. punktu", un, otrkārt, "16., 17. un 18. punktā minēt[ais] vērtējum[s]". Saskaņā ar 20. panta 11. un 16. punktu šie novērtējuma veidi ir nošķirami un tiem ir jāpaliek nošķirtiem, tos veic neatkarīga persona, bet tos tomēr var veikt vai nu neatkarīgi, vai vienlaikus viena un tā pati neatkarīgā persona.

72 No tā izriet, ka šajā lietā gan pirmais un otrais novērtējuma ziņojums, gan eventuālais *ex post* galīgais vērtējums ir piederīgs pie pirmā veida novērtējuma, jo uz tiem attiecas Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1.–15. punkts, savukārt trešais novērtējuma ziņojums, uz kuru attiecas minētā panta 16., 17. un 18. punkts, ir piederīgs pie otrā veida novērtējuma.

73 Protams, tas, ka papildus *ex post* galīgajam vērtējumam pastāv arī cits galīgais vērtējums, kas izriet no tā, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta sākumdaļā vārdiem "galīgais vērtējums" ir pievienoti vārdi "*ex post*" – pretstatā galīgajam vērtējumam, kurš notiek *ex ante* –, var ietekmēt VNV iespēju atteikties veikt *ex post* galīgo vērtējumu, jo galīgais vērtējums jau varētu būt par pamatu lēmumam piemērot noregulējuma instrumentu vai īstenot noregulējuma pilnvaras vai lēmumam īstenot kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras un to būtu arī iespējams apstrīdēt ar šo lēmumu starpniecību atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktam.

74 Šādai interpretācijai par labu runā arī šīs regulas 20. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru "vērtējumu uzskata par galīgu", ja, neskarot šā 20. panta 15. punktu, proti, iespēju netieši apstrīdēt novērtējumu ar šā sprieduma 73. punktā minēto lēmumu starpniecību, "ir izpildītas visas 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītās prasības". Viena no šīm regulas 20. panta 1. punktā minētajām prasībām ir tā, ka vērtējumu veic persona, kura ir neatkarīga – tostarp no VNV un no valsts noregulējuma iestādes, kā arī no attiecīgās vienības.

75 Pakārtoti ir jānorāda, ka tā sekas ir tādas, ka ne tikai pirmais VNV sagatavotais novērtējuma ziņojums patiešām būtu provizorisks, bet arī tādas, ka, pat ja VNV būtu sagatavojusi šā pirmā ziņojuma *ex post* versiju, kā to ir lūgusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, šāda versija nebūtu uzskatāma par galīgu novērtējumu, jo to nav sagatavojusi neatkarīga persona. Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 70. punktā – tā kā šajā lietā pirmo novērtējuma ziņojumu ir sagatavojusi VNV, tā provizoriskais raksturs nerada nekādas šaubas. Tādējādi šajā lietā tikai otrais novērtējuma ziņojums, kas atbilst šim nosacījumam, var tikt uzskatīts par "galīgu novērtējumu" Regulas Nr. 806/2014 20. panta izpratnē.

76 Tomēr ir jāuzsver – un nav vajadzības lemt nedz par šo pēdējo jautājumu, nedz par VNV nostājas attīstību šajā ziņā –, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka šīs lietas apstākļos katrā ziņā *ex post* vērtējums neietekmētu apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli, līdz ar to tai paziņotais atteikums veikt *ex post* galīgo vērtējumu nevarēja tikt uzskatīts par tai nelabvēlīgu aktu un tātad tas nebija apstrīdams akts LESD 263. panta nozīmē.

77 Proti, ir jānorāda, ka atbilde, ko VNV sniedza Vispārējai tiesai saistībā ar iemesliem, kuru dēļ tā neplānoja veikt *ex post* galīgo novērtējumu šajā lietā, ir balstīta uz šāda vērtējuma mērķiem.

78 Lai gan – kā to apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja – ir taisnība, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta sākumdaļas formulējums situācijā, kurā VNV rīcībā ir tikai pagaidu vērtējums, *ex post* galīgā vērtējuma veikšanu padara obligātu, it īpaši tāpēc, ka ir izmantota īstenības izteiksmes tagadnes forma "veic", kura parasti norāda uz obligātumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 3. marts, X (Eiropas apcietināšanas orderis – Abpusēja

sodāmība), C-717/18, EU:C:2020:142, 20. punkts), un tāpēc, ka ir lietoti vārdi "cik drīz vien iespējams", tomēr Vispārējai tiesai bija pamats uzsvērt, ka šāda ziņojuma nesagatavošana neietekmē apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli, it īpaši, ņemot vērā abus Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā minētos *ex post* galīgās novērtēšanas mērķus.

79 Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta jēga, kas ir izteikta šīs tiesību normas otrajā daļā, izriet no diviem tās īpašajiem mērķiem, proti, "nodrošināt to, ka 2. pantā minētās vienības grāmatvedības dokumentos tiek atzīti visi attiecīgās vienības aktīvu zaudējumi", un "gūt informāciju lēmuma pieņemšanas vajadzībām saskaņā ar [20.] panta 12. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu". Lai gan šā otrā mērķa formulējumā nosacījumi, kuru iestāšanās rezultātā ir jāveic *ex post* galīgais novērtējums, ir formulēti diezgan plaši, ir jākonstatē, ka tajā – kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētajā rīkojumā – ir tieša atsauce uz minētās regulas 20. panta 12. punktu, no kura izriet, ka tas ir piemērojams tikai specifiskām situācijām, proti, situācijām, kurās VNV ir izmantojusi iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, pagaidu iestādes instrumentu vai aktīvu pārvaldības struktūru.

80 Ņemot vērā šīs lietas īpatnības, otrā *ex post* galīgā novērtējuma ziņojuma sagatavošana – pat pieņemot, ka tas ir obligāts, – katrā ziņā neesot atbildusi nevienam no šiem abiem mērķiem. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minētais mērķis būtu piemērojams šajā lietā. Tāpat nav piemērojams arī šīs tiesību normas b) apakšpunktā minētais mērķis, jo, kā Vispārējā tiesa ir pamatoti uzsvērusi pārsūdzētā rīkojuma 46. un 47. punktā, attiecībā uz *Banco Popular* izmantotais noregulējuma instruments ir Regulas Nr. 806/2014 24. pantā paredzētais uzņēmuma pārdošanas instruments.

81 Taču uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošana nav viens no šīs regulas 20. panta 12. punktā minētajiem gadījumiem, kad kompensācija var tikt izmaksāta pēc *ex post* galīgā vērtējuma.

82 Visbeidzot, tādā gadījumā kā šajā lietā, kad pēc otrā novērtējuma ziņojuma tiek izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments, šajā ziņojumā minēto rezultātu katrā ziņā apstiprina vai atspēko pārdošanas cena, kas iegūta likumīgi veiktas konkursa procedūras rezultātā. Tādējādi taisnīga cena vienkārši atbilst faktiskajai tirgus cenai, kāda tā ir konstatēta. Tādējādi uzņēmuma pārdošanas instruments *de facto* sniedz atbildi uz jebkādām debatēm par nodotā uzņēmuma aktīvu potenciālo ekonomisko vērtību. Līdz ar to – vismaz šīs lietas apstākļos – *ex post* galīgajā vērtējumā būtu bijis iespējams vienīgi konstatēt šo tirgus vērtību, kā rezultātā tās iedarbība attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju būtu izrādījusies vienāda ar nulli.

83 Apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā ziņā iebilst, ka *ex post* galīgā vērtējuma mērķis neaprobežojas ar abiem aplūkotajiem mērķiem, bet, ciktāl šis vērtējums ir neatņemama VNV vēlāk pieņemamā lēmuma daļa, tas – tāpat jebkura novērtēšana – sniedz informāciju, kas ļauj vispirms noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras sākšanas nosacījumi, pēc tam – pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi, kas ir piemērojami attiecībā uz kapitāla instrumentu norakstīšanu vai konvertāciju, kā arī visbeidzot – lemt par noregulējuma pasākumiem, kuri ir atbilstoši attiecībā uz konkrēto vienību.

84 Tomēr neviens no šiem argumentiem – aplūkots no prasības par strīdīgās vēstules atcelšanu pieņemamības perspektīvas – nevar atspēkot šā sprieduma 82. punktā atrodamo konstatējumu par *Banco Popular* aktīvu tirgus cenu, kas var būt tikai faktiskā cena, proti, cena, kura izriet no uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanas.

85 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītā pirmā pamata pirmā daļa par to, ka VNV, iespējams, nav ievērojusi Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, ir noraidāma. Ņemot vērā, ka strīdīgā vēstule katrā ziņā nav apstrīdams tiesību akts, kā to pamatoti ir nospriedusi Vispārējā tiesa, apelācijas sūdzība ir jānoraida, neizskatot nedz pirmā pamata otro daļu, nedz pārējos šīs apelācijas sūdzības pamatus.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

86 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši tā paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

87 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt pašai savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

**1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**

**2) *Aeris Invest Sàrl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]